

Având în vedere că din decisiunea supusă recursului, rezultă că recurenta epitropie a cerut ca primăria de Iași să fie obligată a-i plăti suma de lei 13000, capitalul ce reprezintă titlurile emise de acea primărie și eşite la sorți ;

Că în urma casărei decisiunii Curței din Iași, s. I, No. 109/97, Curtea din Galați, s. II, judecând această cerere ca instanță de trimetere și conformându-se doctrinei acestei Inalte Curți, stabilită prin decisiunea sa cu No. 111 din 17 Martie 1898, a decis prin decisiunea atacată azi cu recurs că prescripțiunea ce se aplică la capitalul obligațiunilor eşite la sorți este aceea prevăzută de dreptul comun adică de 30 ani ;

Considerând că, aceste titluri, emise la purtător, fie de stat, fie de comună, reprezentând un împrumut, actualul detentor al unui asemenea titlu trebuie să fie privit prin efectul subrogațiunei, pentru suma cuprinsă în titlu, ca un împrumutător ; că prin eşirea la sorți, capitalul conținut în titlu devenind exigibil, condițiunea deținătorului este aceeași ca a unui creditor, a cărui creanță a ajuns la termen, de unde urmează că conform dreptului comun, creanța sa nu poate fi prescrisă de cât după trecerea de 30 ani de la data eşirei la sorți ;

Considerând, dar, că a se declara plata capitalului prescrisă prin trecerea de cinci ani de la data eşirei la sorți, ar fi o derogatiune la dreptul comun, și dar, ea ori-ce derogatiune, pentru a putea fi admisă, trebuie să rezulte dintr'un text espres de lege ;

Cosiderând că, nici în legile cu care s'au autorizat emisiunile de rentă, nici în regulamentele de aplicațiune a acestor legi, nu există nici o dispozițiune, din care să se poată deduce pentru plata capitalului eşit la sorți, vre-o modificare a termenului prescripțiunei prevăzută de dreptul comun ; că din contră, art. 6 din regulamentul sancționat prin decretul No. 1015 din 7 Aprilie 1881, și art. 7 al regulamentului pentru aplicarea legilor privitoare la emisiunile de rentă amortisabilă, de și se ocupă atât de titlurile eşite la sorți, cât și de cupoanele ajunse la scadență, nu declară însă prescise, prin trecere de cinci ani de la data exigibilităței, de cât pe acele din urmă ; că, dar, când în același articol se prevede și eşirea la sorți, și cupoanele devenite exigibile, și când nu se declară printr'însul prescise prin cinci ani de cât cupoanele ajunse la scadență, a se pretinde că aceiași prescripție se aplică și capitalului titlului eşit la sorți, ar fi ca interpretul să pronunțe pierderea unui drept, adăogând la dispozițiunile legii, ceia ce nu 'i este permis ;

Considerând, pe lângă aceasta, că prescripțiunea de cinci ani edictată pentru cupoanele devenite exigibile nu este alt-ceva de cât consacrațiunea principiului de drept comun, prevăzută în art. 1907 din Codul civil și în virtutea căruia se declară prescise prin cinci ani, veniturile renditelor, ceia ce învederează și mai mult că termenile prescripțiunei, în această materie, sunt acelea ale dreptului comun.

«In privința violărei dispozițiunilor art. 79 din legea comptabilităței generale a statului»

Considerând că, această lege a fost promulgată în ziua de 14 Aprilie 1864; că toate legile, prin care se autorisă împrumuturi prin emiteri de rentă amorti-

sabilă sunt posteriore aceste legi ; că regulamentele pentru aplicarea lor, conținând condițiunile sub care se contractează aceste împrumuturi, și fiind făcute în virtutea unei autorisațiuni date de aceste legi, ele sunt obligatorii ; că din momentul ce s'a stabilit ca termenile prescripțiunei, în privința capitalului eşit la sorți și ale cupoanelor ajunse la scadență, sunt în virtutea acelor regulamente, acelea ale dreptului comun, urmează învedereat că citatul articol 79 nu poate fi aplicabil, întru cât s'ar pretinde că s'a edictat printr'ênsul pentru aceste titluri, un alt termen de prescripțiune de cât acela arătat mai sus ;

Considerând, afară de aceasta, că din chiar termenii întrebuițați în acest articol, rezultă că el nu este aplicabil creanțelor rezultând din titluri de rentă, căci articolul presupune creanțe pentru a căror plată se cere emiteri unei ordonanțe și plata cupoanelor ajunse la scadență, și a capitalului titlurilor eşite la sorți, nu se face în virtutea unei ordonanțe, ele sunt primite în virtutea legilor constitutive a acestor împrumuturi și a regulamentelor acestor legi, drept bani, la toate casele publice, și plata lor în numerar se face în basa unui simplu borderoă semnat de acel ce presintă spre încasare; că de asemenea acest articol fixând deschiderea exercițiului, adică 1 Aprilie ale fie căruia an, ca termen de la care are a începe să curgă prescripția creanțelor prevăzute într'ênsul și fiind necontestat că prescripțiunea începe a curge, pentru cupoane, de la data scadenței, iar pentru capital de la data eşirei la sorți urmează învedereat că acest articol nu prevede și creanțele rezultând din titluri de rentă ;

Considerând că, această dovadă rezultă și din legea de comptabilitate publică din anul 1893, căci în această lege, după ce în articolul următor 121 se prevede, într'un mod special o prescripțiune în privința cupoanelor ajunse la scadență și a obligațiunilor eşite la sorți, fixându-se ca termen de la care să înceapă a curge prescripțiunea, data scadenței sa și eşirea la sorți; că adăogirea unui nou articol și fixarea unei alte date de cât aceia prevăzută în vechiul art. 79, este o dovadă că dispozițiunile acestui articol nu priveau și aceste titluri ;

Considerând că, de și este adevărat că citatul articol 121 al legii din 1893, supune prescripțiunei de cinci ani și capitalul eşit la sorți, de aci însă nu se poate deduce, după cele ce s'au zis mai sus,— că și sub imperiul legiurei din 1864— singura ce se putea invoca în specie— acest capital era supus aceleiași prescripțiunii de cinci ani ; că din contra, această dispoziție a legii din 1893, a fost privită de legea din anul 1895, ca o adăogire făcută la legile anterioare și în vedere că printr'ênsa se adaogă la dreptul comun, și că era contrarie actelor în virtutea căroră se emiteau aceste titluri, a abrogat-o, declarând capitalul eşit la sorți supus prescripțiunei de 30 ani ; că ar fi fost ceva de neînțeles și de neexplicat din partea legiitorului că dênsul, care a început a autorisa împrumuturi cu emiteri de rentă amortisabilă încă de la finele anului 1894, și a continuat a autorisa asemenea împrumuturi la epoci destul de apropiate să nu observe de cât după trecere de mai bine de 30 ani, că termenul

prescripțiunei de 5 ani este nedrept și să nu declare de cât în anul 1895, pentru prima oară, că acest capital se prescrie prin 30 ani;

Considerând că ast-fel fiind, motivul de casare este neîntemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul, etc.

Curtea de casație, secția II

27 Februarie 1901

Președenția D-lui N. Mandrea, Președinte
Ion I. Pală, recurs fiscal

Contribuțiuni directe.—Taxe militare.—Apel.—Contestații contra inpunerei la aceste taxe de către consiliile de revizie.

Instanța care le judecă.—Termen până când se pot face contestații.—(Art. 79 și 80 din legea taxelor militare și art. 34 din regul. acestei legi; art. 54 din legea pentru constatarea și perceperea contribuțiilor directe).

Asemănat art. 79 din legea taxelor militare, contestațiile celor nemulțumiți pe taxele la care sunt impuși de consiliul de revizie se vor judeca conform legii de constatare și percepere a contribuțiilor directe.

Ast-fel, termenul de apel la comisiunile de apel fiind până la 5 Februarie, până la această dată se poate adresa și contestația în contra inpunerei la taxa militară, iar nu cum prevede regulamentul taxelor militare prin art. 34, că asemenea contestații să se adreseze administratorului financiar al județului de la 1 Octombrie până la 31 Decembrie, contestații ce se judecă de comisia de apel ca instanță de apel.

Decisiunea 266/901.—Casată decisiunea Comisiunei de apel din județul Ilfov, No. 68/901 după recursul făcut de Ion I. Pală.

Curtea,

Aascultând pe d-nii avocați Grădișteanu și Nacu în desvoltarea motivelor de casare; și

Pe d. Șuțu, delegatul Ministerului de resbel în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Comisia de apel a comis un exces de putere și a violat art. 54 din legea de constatare când a declarat ca tardiv apelul făcut la 5 Ianuarie».

Cour de cassation, 2e chambre

27 Février 1901

Présidence de M. N. Mandrea, Président
Jean I. Pala

Contributions directes.— Taxes militaires.— Appel.— Contestation à l'imposition de ces taxes par les conseils de révision.

Instance de jugement.—Délais de contestation. (Art. 79, et 80 de la loi sur les taxes militaires et art. 34 du Règlement de la dite loi; art. 54 de la loi pour la constatation et la perception des contributions directes.

Conformément à l'art. 79 de la loi sur les taxes militaires, c'est la loi pour la constatation et la perception des contributions directes qu'il faut avoir en vue lorsqu'on juge les contestations à l'imposition des taxes par le conseil de révision.

Il en résulte que ces contestations, qui sont du ressort de la commission d'appel comme seconde instance, peuvent être introduites devant l'administrateur financier, tout comme l'appel devant les commissions d'appel, jusqu'au 5 Février de chaque année et non pas seulement du 1er Octobre au 31 Décembre, ainsi que le prescrit l'art. 34 du règlement pour les taxes militaires.

Considerând că după dispozițiunea art. 79 din legea taxelor militare, contestațiunile celor nemulțumiți pe taxele la care sunt impuși de consiliul de revizie se vor judeca conform legii de constatare și percepere către comisiunile de apel;

Că prin urmare pentru procedura în apel în materie de taxe militare să se aplica regulile de procedură din dreptul comun, care în materie fiscală, este legea de constatare și percepere;

Considerând că după dispozițiunile art. 54 din această lege, termenul de apel la comisiunile de apel este până la 5 Februarie și deci în acest termen să se face și contestațiunile prevăzute de art. 79 citat;

Că de și art. 34 din regulamentul taxelor militare prevede că contestațiunile se vor adresa administratorului financiar al județului în intervalul de la 1 Octombrie până la 31 Decembrie, totuși această dispozițiune fiind într'un regulament, nu poate înlătura să prevadă dispozițiuni contrarii legii, în puterea căreia este făcut, afară dacă legea ar fi autorizat aceasta;

Că legea taxelor militare prin art. 80 prevede înființarea unui regulament special care va desvolta aplicarea taxelor militare și penalitățile administrative ce vor putea decurge legal;

Că prin urmare acest regulament va avea ființa legală numai în ce privește dispozițiunile relative la aplicarea taxelor și penalitățile administrative, în nici un caz însă nu va putea fi aplicat în privința regulilor de procedură înaintea instanțelor respective și a termenelor de judecată care să fi căutate și aplicate după legea de constatare, la care trimete art. 79 citat;

Că a declara nul un apel făcut la comisia de apel în ziua de 5 Ianuarie, pe temeiul art. 34 din regulament, este a crea o decădere de drepturi în virtutea unei dispozițiuni regulamentare și în contra legii în puterea căreia el funcționează și are a fi aplicat;

Că în aceste împrejurări de drept comisia de apel comite un exces de putere și violează art. 54 din legea de constatare, declarând apelul recurentului făcut la 5 Ianuarie ca tardiv;

Că așa fiind, motivul este fondat și are a fi admis.

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

26 Februarie 1901

Președenția D-lui N. Mandrea, Președinte
Panagiotis Oeconomu, Friedrich Goldvurm, creditor hipotecar al def. C. G. Andriopolu, Iulius Vexler și N. Nanu legatar universal cu Israel C. Daniil, N. Nicolaid curatorul averii def. C. G. Andriopolu și M. de Waldberg

Urmărire imobiliară.—Afipțe și publicațiuni.—Indicațiunea zilei, a locului și a imobilului ce se vinde.—Dacă trebuiesc făcute numai în afipțe și publicații să și în procesul-ver-

26 Février 1901

Présidence de M. N. Mandrea, Président
Panagiotis Oeconomu, Frédéric Goldvurm créancier hypothécaire du défunt C. G. Andriopolos, Jules Vexler et N. Nanu légataire universel contre Israël C. Daniel, N. Nicolaid curateur des biens du défunt C. G. Andriopolos et M. de Waldberg

Saisie immobilière.—Affiches et publications.—Indication du jour, du lieu de la vente et de l'immeuble à vendre.—S'il doit en être fait mention, non seulement dans les affiches et les publications, mais aussi dans le procès-verbal dressé par l'huiss-

bal încheiat de portărel cu o-casia dărei și lipirei afişelor.—
Tabloû de ordinea creditorilor.
Când se cere facerea lui. —
Când facerea lui neregulată a-trage casarea ordonanței.—(Art. 504, 506, 512 și 573 pr. civilă).

1. *In materie de urmărire imobiliară indicațiunea zilei, locului și imobilului ce se vinde se face numai în afipte și publicațiuni nu și în procesul-verbal încheiat de portărel cu o-casia predărei și lipirei afişelor și publicațiilor la locurile indicate de procedura civilă.*

2. *Facerea unui tabloû de ordinea creditorilor este cerută în cazul când drept preț se depun creanțe și aceasta spre a se ști și verifica atât de tribunal cât și de cei-l'alți creditorî dacă și întru cât creanța depusă drept preț este în rang util și necontestat, nu și în cazul când prețul se depune în numerar.*

Ast-fel de și neregularitatea tabloului are de efect casarea ordonanței, însă această casare nu mai are loc când prețul este depus în numerar.

Decisiunea 66/901. — Respins recursul făcut de Iulius Vexler contra ordonanței de judecare a trib. Ilfov, secția de notariat cu No. 1138/900, dată în proces cu I. C. Daniil și alții.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-nul consilier Ch. Ferekyde;

Pe d-nii avocați D. Alexandresco și Cancioff în desvoltarea motivelor în ce privește recursul d-lui Vexler;

Pe d-l Sipsomo și C. G. Dissescu în combateri.

Deliberând,

In ce privește recursul făcut de Iulius Vexler:

Asupra mijlocului I de casare:

«Violarea art. 507 Pr. civ., la două moșii, Cozia și Sălăgeni, publicațiile în loc să se afișeze pe ușa casei moșii s'au lipit pe un par după moșie, fără a se determina unde se găsea acel par. Tribunalul respinge incidentul ridicat, de și să dovedește că moșia avea casele ei».

Având în vedere ordonanța de judecare supusă recursului din care rezultă că, M. de Valdborg, având a

sier à l'occasion de la remise et de l'apposition des affiches.—
Tableau d'ordre. — Dans quels cas il est exigé. — Dans quels cas le tableau d'ordre, irrégulièrement dressé, entraîne la cassation du jugement d'adjudication.—(Art. 504, 506, 512 et 573 du Code de proc. civ. 675 français; 525, 538, 539, 635, 636, 640, 643 génevois).

1. *En matière de saisie immobilière l'indication du jour, du lieu de la vente et de l'immeuble à vendre est prescrite seulement pour les insertions et les placards; il est inutile qu'elle figure dans le procès-verbal dressé par l'huissier à l'occasion de la remise et de l'apposition des insertions et des placards dans les endroits nommément indiqués par la procédure civile.*

2. *Il doit être procédé à un règlement d'ordre toutes les fois que des créances sont produites pour tenir lieu du prix, afin que le tribunal et les autres créanciers puissent vérifier et s'assurer que les créances sont en rang utile et non contesté; le règlement d'ordre n'est plus nécessaire lorsque le prix est déposé en numéraire.*

Le tableau d'ordre, irrégulièrement dressé, a pour effet d'entraîner la cassation du jugement d'adjudication; il n'en est, cependant, pas de même alors que le prix est déposé en numéraire.

primi de la defunctul C. M. Andriopol o sumă de 13750 napoleni, în virtutea unei creanțe, a cerut tribunalului Ilfov scoaterea în vânzare prin licitațiune publică a a moșiilor Cozia și Sălăgeni, colțul Coarnei și Grozești, din județul Fălciu, averea numitului defunct, aflată în posesia lui N. Nicolaid curatorul averei defunctului, și a lui N. Nanu legatar universal al defunctului; că tribunalul de Ilfov, după ce respinge mai multe contestațiuni, îndreptate de diferiți creditorî, și după ce unește această vânzare cu cea cerută de un alt creditor, I. Daniil la tribunalul Iași, adjudecă definitiv toată această avere asupra lui I. Daniil, cu prețul de 600000 lei, care depunând prețul în numerar, obține ordonanța de adjudecare supusă recursului;

Considerând că, în privința motivului de casare invocat, însuși recurentul, declară că Tribunalul a respins acest incident, ridicat de cei-l'alți creditorî intervenienți, pe motiv că s'a constatat că pe moșia scoasă în vânzare, nu s'a găsit nici o clădire pe care să se poată lipi publicațiunea de vânzare;

Considerând că, de și recurentul personal nu a ridicat acest incident la tribunal, și nici a fost prezinte la vânzare, întru cât însă tribunalul, motivează în fapt respingerea acestui incident ridicat de cei-l'alți creditorî o asemenea constatare nu poate fi censurată de Curtea de casație;

Că, de aceia mijlocul de casare, este neîntemeiat.

Asupra motivului II de casare:

«Violarea art. 504 și 506. Din procesele verbale ale portăreilor nu se dovedește că cerințele acestor articole au fost satisfăcute. Acest art. combinat cu art. 512».

Considerând că dacă prin procesele verbale încheiate de portărei cu o-casia predărei și lipirei afișelor și publicațiilor la locurile indicate de pr. civilă, nu se arată ziua, locul și imobilul ce se vinde, aceasta nu poate atrage nulitatea vânzării, întru cât, asemenea indicațiuni se cer a fi trecute numai în afipte și publicațiuni, iar nu și în dovada ce portărelul dă, ca o încredințare pentru îndeplinirea formelor vânzării;

Că, prin urmare, și întru cât nu se constată că, în afipte și publicațiuni nu ar exista asemenea indicațiuni, motivul are a fi respins ca neîntemeiat.

Asupra motivului IV de casare:

«Violarea art. 573 C. pr. civ., lipsa de la dosar a tabloului de ordinea creditorilor. Această lipsă a unui act menit a călăuzi pe tribunal, și a garanta pe debitorul urmărit și pe creditorul urmăritor, face ca ordonanța să fie casabilă».

Considerând că, de câte ori se cere un tabloû de ordine, dacă acesta nu e regulat, nu e subscris sau de judecător, sau de grefier, această neregularitate a tabloului are de efect casarea ordonanței pentru aceasta;

Considerând că însă motivul are a fi respins, pentru alt motiv, și anume că, totuși facerea unui tabloû de ordinea creditorilor conform cu art. 573 pr. civ., este cerută în cazul când drept preț se depun creanțe, și aceasta spre a se putea ști și verifica atât de tribunal cât și de cei-l'alți creditorî, dacă și întru cât creanța depusă drept preț este în rang util și ne constatată; că

această rațiune a necisității tabloului de ordine dispăre când prețul nu se depune în creanțe a căror rang util și ne contestat, trebuia să fi fost constatate prin tabloul de ordine făcut, ci se depune în numerariu; că dacă prețul se depune în numerariu e fără motiv a casa ordonanța de adjudecare, fie că nu este tablou sau fie că tabloul nu e regulat;

Considerând că în specie, prețul fiind depus de adjudecatar în numerar, chiar dacă nu ar exista un tablou făcut în condițiile legii, lipsa lui nu poate atrage casarea ordonanței;

Considerând că în cât privește cele-lalte motive, recurentul a renunțat a le mai desvolta, iar în ce privește recursurile făcut de Panagiotis Oeconomu, Friedrich Goldvurm și N. Nanu, numiții au declarat că le retrage;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul, etc.

5 Februarie 1901

5 Février 1901

Președ. D-lui N. Mandrea, Președ.

Présid. de M. N. Mandrea, Présid.

A. Rădulescu

A. Radulescu

Contravenții la legea sanitară. Farmaciști dirigenți de farmacia fără autorizația ministerială, sau cari admit asistenți fără titluri. — Pedepsă. — (Art. 119 din legea sanitară din 22 Iunie 1893).

Contravention à la loi sanitaire.--Pharmacien exploitant une pharmacie sans autorisation ministérielle, ou ayant des assistants non titrés. — Pénalité. — (Art. 119 de la loi sanitaire du 22 Juin 1893).

Farmaciștii cari dirigează o farmacia fără autorizația ministerială precum și farmaciștii dirigenți cari admit în farmaciile lor farmaciști sau asistenți fără titluri, se pedepsesc numai la amendă nu și la închiderea farmaciei, conform art. 119, al. II din legea sanitară.

Sont passibles, conformément à l'art. 119, 2-e alinéa de la loi sanitaire, seulement d'une amende les pharmaciens qui exploitent une pharmacie sans autorisation ministérielle, ou qui se font assister de pharmaciens ou d'aides non titrés; la pénalité accessoire de la fermeture de la pharmacie ne leur est pas applicable par surcroît.

Decisiunea 116/901.—Casată decisiunea Curței de apel din Galați, s. II, No. 444/900, în urma recursului făcut de A. Rădulescu.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut de d-l consilier G. P. Petrescu;

Pe d-nii avocați Em. Culoglu și C. Nacu în desolvarea motivelor de casare; și

Pe d-l procuror St. Stătescu în conclusiuni;

Deliberând,

Asupra motivului II de casare:

«Violarea art. 119 legea sanitară, pentru că nu se pedepsește de cât farmacistul diriginte care dirigează o farmacie, fără o autorizație, sau fără drept de a fi farmacist.

«Vaserman nu e diriginte, ci espres se espune în contract că e diriginte. Pentru că faptul arendărei nu este pedepsit de legea sanitară».

Având în vedere că prin decizia supusă recursului se constată că Atanase Rădulescu și Benedict Vaserman

sunt condamnați fie-care la câte 500 lei amendă, pentru faptul de contravenție la legea sanitară, și se ordonă închiderea farmaciei *Steaua României*, din Cernavoda, proprietatea lui Atanase Rădulescu;

Având în vedere că este a se ști dacă în împrejurările speței, stabilite prin acea decizie, anume că Atanase Rădulescu a arendat farmacia lui Benedict Vaserman, care n'ar fi întrunit condițiile cerute, întru cât n'ar fi cetățean român, într'adevăr putea fi condamnați nu numai la amendă fie-care, dar și la închiderea farmaciei conform art. 119 legea sanitară;

Considerând că instanța de fond pentru a ordona închiderea farmaciei se întemeiază pe art. 119 aliniatul II legea sanitară;

Că conform acestei dispoziții farmaciștii care dirigează o farmacie fără autorizația Ministerului, precum și farmaciștii dirigenți cari admit în farmaciile lor farmaciști sau asistenți fără titluri, vor fi supuși la aceeași amendă, că devreme ce aliniatul I al art. 119 pedepsește călcarea legii și regulamentelor farmaceutice, cu amendă de la 100 lei până la 2000 lei, și cu închiderea farmaciei, după aliniatul al II-lea în casurile specificate de contravenție prin acest aliniat pedeapsa este aceeași amendă prevăzută de aliniatul I al art. 119, nu însă și închiderea farmaciei prevăzută de aliniatul II al art. 119;

Considerând că dacă pentru contravențiile specificate prin aliniatul II al art. 119 voința legiuitorului ar fi fost ca pedeapsa să fie și amendă și închiderea farmaciei, în acest cas aceasta ar fi avut a se exprima prin: la aceeași sau la aceeași pedeapsă, nu însă numai prin: la aceeași amendă; Că mărginirea pedepsei numai la aceeași amendă, indică că numai amenda se poate pronunța în casurile de contravenție prevăzută de alin. II al art. 119;

Considerând că lucrările pregătitoare, nu indică într'un mod cert voința legiuitorului de a admite în casurile aliniatului al II-lea al articolului 119 nu numai amendă, ci și închiderea farmaciei; Că orî cum fiind îndoială și fiind a aplica dispoziții penale, nu putem admite de cât ceia ce e mai espres indicat și în sine și mai favorabil, adică numai amendă ca pedeapsă pentru aceste casuri de contravenție;

Că din acest punct de vedere motivul e întemeiat;

Pentru aceste motive, Curtea, admitînd motivul II și fără a mai discuta cele-lalte mijloace de casare, casează, etc.

Tribunalul județului Iași

Tribunal du district de Jassy

Secția II

2-e chambre

3 Noembrie 1900

3 Novembre 1900

Președinția D-lui D. G. Maxim, Președ.

Présidence de M. D. G. Maxim, Président

Josef Schwarz reprezentantul Fabricii de mașini tipografice Alberth & C-nie din Frankenthal, contra firmei falite Frații Șaraga și Leibovici și Sindicul acestor faliment

Joseph Schwartz, représentant de la fabrique de machines typographiques Alberth et C-ie de Frankenthal contre Raison sociale en état de faillite Frères Sharaga et Leibovici et le Juge syndic de la faillite

Faliment.—Concordat.—O-mologare prin hotărîre rămasă

Faillite.—Concordat.—Homologation par jugement passé en

definitivă. — Dacă încetează funcțiile sindicului și dacă falitul intră în administrarea averii sale. — Când intră. — Achitarea cheltuelilor falimentului și a creanțelor privilegiate. — (Art. 860 Cod. comercial).

De și după art. 860 din Codul comercial prin rămânerea definitivă a hotărârii de omologare a concordatului, încetează starea de faliment și funcțiile sindicului, totuși aceste efecte sunt subordonate, prin ultimul aliniat al acestui articol, unei condițiuni excepționale și anume: achitarea cheltuelilor de justiție și de administrație ale falimentului, cât și achitarea datoricilor privilegiate.

Ast-fel, chiar dacă concordatul s'a omologat de tribunal prin sentință rămasă definitivă, totuși falitul nu intră în administrația averii sale până nu se achită cheltuelile și creanțele privilegiate mai sus menționate.

S'a ascultat: d-l avocat St. Longinescu în susținerea incidentului ridicat de d-l judecător sindic d'a fi scos din proces pentru motivul că funcțiunile sale au încetat prin omologarea definitivă a concordatului, iar d-l avocat Juvara din partea apelantului Iosef Schvartz în combateri. D-l Corneliu Th. Codrescu de asemenea a pus concluziuni pentru respingerea incidentului.

Tribunalul,

Asupra cererii formulate de către d-l judecător sindic pentru a fi scos din cauză, de oare-ce prin omologarea definitivă a concordatului încheiat între firma Frații Șaraga și Leibovicî cu creditorii săi funcțiunile sale a încetat;

Având în vedere că, după art. 860 din C. com. prin rămânerea definitivă a hotărârii de omologare a concordatului, încetează starea de faliment și funcțiunile sindicului, totuși aceste efecte sunt subordonate prin ultimul aliniat al acestui articol, unei condițiuni excepționale și anume achitărei cheltuelilor de justiție și de administrație al falimentului, cât și achitărei datoricilor privilegiate;

Având în vedere că legiuitorul nostru din 1895 introducând instituțiunea sindicilor judecători cu un salariu fix plătit din bugetul Statului, a determinat în același timp și o quotă ce trebuie încasată de Stat la fie-care faliment luând și oare-cari măsuri pentru limitarea și rânduiala cheltuelilor de administrație cât și pentru asigurarea creditorilor privilegiați. În această ocaziune legiuitorul comercial luând seama de numeroasele falimente ce erau rezultatul fraudei și a relei credințe, a prescris reguli mult mai dificile pentru încheierea concordatului (art. 852--854 Cod. com.) și con-

force de chose jugée. — Si les fonctions du syndic cessent et si le faillit reprend l'administration de ses biens. — A quelle date. — Paiement des frais de la faillite et des créances privilégiées. (Art. 860 du Code de commerce).

Bien que l'art. 860 du Code de commerce prescrive que le jugement d'homologation du concordat, passé en force de chose jugée, fait cesser l'état de faillite et les fonctions du syndic, néanmoins le dernier alinéa de sous cet article subordonne cet effet à une condition exceptionnelle: au paiement, tant des frais de justice et d'administration de la faillite, que des créances privilégiées.

Il en résulte que malgré l'homologation du concordat, par un jugement passé en force de chose jugée, le faillit ne reprend l'administration de ses biens qu'après avoir acquitté les frais et les créances privilégiées mentionnées plus haut.

secinte aceleași vederi, a adaus ultimul aliniat al art. 860 din Codice după care se subordonează, precum s'a zis mai sus, efectele omologărei concordatului, condițiunii de achitare a cheltuelilor de administrație și justiție și a creanțelor privilegiate;

Considerând că în examinarea art. 860 al Cod. nostru com. nu trebuie să ne referim la teoria comentariului Codului italian pentru că după acea legislație lipsese și judecătorii sindicii și ultimul aliniat al art. 860 inovațiunea a legiuitorului nostru ca rezultat al noiei instituțiuni ce a introdus-o și ca compliment măsurilor riguroase ce le-a mai introdus în materia concordatului. Ast-fel dacă în realitate, după art. 841 al Codului italian se poate cu drept cuvânt susținea că îndată ce hotărârea de omologare a concordatului a obținut caracterul lucrului judecat falitul concordatar câștigă libera administrațiune a bunurilor sale și falimentul încetează ca și ori-ce amestec al curatorului în administrațiune, nu se mai poate zice același lucru la noi sub imperiul legii comerciale promulgată la 20 Iunie 1895 după care până la achitarea de către falitul concordatar a cheltuelilor și privilegiilor menționate, se acordă sindicului dreptul de a cere de la tribunalul comercial autorizarea de a vinde activul prin exploatarea mai departe a comericiului și pe socoteala sa până la concurența sumelor datorite și la rigoare de a vinde chiar prin licitație acelaș activ până la zisa concurență. Ori în asemenea situație, întru cât în cazul de față, firma falită n'a plătit cheltuelile și pe creditorii privilegiați și nu i s'a dat pe seamă averea și chiar după cererea sindicului, s'a și dispus vânzarea prin licitație a activului după inventar până la concurența sumelor datorite, cum se mai poate zice că dânsa are liberă administrațiune a bunurilor sale? Până în acest moment nu se știe care anume bunuri vor fi vândute și deci nu se știe dacă actualmente, această firmă poate dispune asupra unora sau asupra altora;

Considerând că, această soluțiune deosebită de aceea ce se dă de către doctrina italiană se impune și din împrejurarea, că după zisul aliniat, falitul nu poate fi pus în capul administrațiunii de cât după achitarea datoricilor privilegiate obligațiune ce n'a îndeplinit-o firma concordatară Șaraga & Leibovicî și în relitate în fața unei asemenea măsuri legale pentru asigurarea drepturilor lor, creditorii privilegiați, după înscrierea creanțelor lor n'a intervenit pentru achitarea lor știindu-se ocrotiți prin această dispoziție legală care oprește darea activului în mâna falitului mai înainte de a fi plătiți. Ori dacă chiar înainte de a fi plătiți falitul ar putea dispune de bunurile sale și a sta în judecată în diferendele privitoare la aceste bunuri s'ar putea ușor să le înstrăineze în totul sau în parte din ele așa ca să fie știrbite drepturile privilegiaților. Și în fine ca ultim argument nu se poate înțelege cum un falit să stea în judecată și să discute asupra unei averi pe care o va avea în viitor în mod condițional și în tot cazul alătura cu sindicul reprezentanții firmei falite au fost chemați spre a fi față conform al. ultim al art. 713 din Cod. comercial și vor fi primiți ași

pune conclusiunile lor așa că, n'au a se plânge din acest punct de vedere ;

Considerând ast-fel că, în starea actuală funcțiunile sindicului n'au încetat, căci faliiții neputând sta în judecată nu s'ar putea ca în tot intervalul ce se strecoară până la îndeplinirea obligațiilor legale ce le incumbă și care poate să se prelungească falimentul, să nu fie prin nimenea reprezentat și deci, drepturile celor de al treilea să fie paralizate, așa că din orîce punct de vedere ne-am pune, cererea făcută de judecătorul sindic este neîntemeiată.

Pentru aceste motive, redactate de d-l președinte tribunalul, respinge cererea făcută de d-l judecător sindic spre a fi scos din cauză și a fi declarați reprezentaiții firmei falite, ca putând să'l înlocuiască în această cauză.

(ss) D. G. Maxim, St. Negruzti.

Tribunalul județului Covurlui
secția II
13 Iunie 1900

Tribunal du district de Covourloui
2-e chambre
13 Juin 1900

Președinția D-lut G. V. Buzdugan, Membru
Vasile Răducănescu, dat în
judecată pentru șantagiū

Presidence de M. le Juge G. V. Bouzdougan
Basile Raducanescu poursuiwi
pour chantage

Delicte de presă. — Competență.--Delicte politice.--Delicte comune.--Șantagiū.--Curtea cu jurați.--(Art. 105 din constituție; art. 334 din Cod. penal).

Délits commis par la voie de la presse.—Compétence.--Délits politiques.--Délits de droit commun.—Chantage.—Cour d'assises.-- Art. 105 de la Constitution (98 Constit. Belge) Art. 334 du Code pénal (405 français).

Competență. — Șantagiū. — Delicte de șantagiū prin presă și în alt mod.—Instanța competentă a le judeca toate. — Curtea cu jurați.

Compétence. — Chantage — Délit de chantage commis par la voie de la presse et par toute autre voie. — Instance de jugement compétente. — Cour d'assises.

1. Delictele de presă, fie că au un caracter politic, fie că au caracter privat, se judecă de Curtea cu jurați.

1. Les délits, commis par la voie de la presse, qu'ils soient de nature politique, ou qu'ils atteignent des intérêts privés, sont également justiciables de la Cour d'assises.

Ast-fel șantagiul, adică faptul de a exercita, prin rea credință și în scop de a realiza un câștig ilicit, o presiune morală asupra unei persoane amenințându-l cu deștăinuirea unor fapte, false sau adevărate, cari ar putea atinge considerațiunea și onoarea acelei persoane, de și este un delict cu caracter privat, se judecă însă de curtea cu jurați când este perpeurat prin presă.

Ainsi, est de la compétence de la Cour d'assises, lorsqu'il est perpétré par la voie de la presse, et bien que ce soit là un delit à caractère privé le chantage, c'est à dire le fait de l'individu qui de mauvaise foi et dans le but de réaliser un gain illicite, exerce une pression morale sur quelqu'un et le menace de révéler certains faits, vrais ou faux, qui pourraient entacher sa consideration.

2. Când mai multe infracțiuni sunt concentrate într-o singură urmărire, judecata lor revine instanței care are plenitudinea

2. Lorsque plusieurs infractions font l'objet d'une seule poursuite, seule l'instance qui a la plénitude de jurisdiction c'est

jurisdicțiunei adică competența cea mai mare.

Ast-fel când unu prevenit i se impută mai multe delicte de șantagiū, din cari unele comise prin presă, curtea cu jurați care are competența cea mai mare este competentă să judece toate delictete ce i se impută atât cele perpeurate prin presă cât și celelalte comise pe altă cale.

à-dire la compétence la plus étendue, peut en connaître.

Il en est ainsi du cas où l'on imputerait à un prévenu d'avoir commis plusieurs délits de chantage, les uns, par la voie de la presse, les autres, par toute autre voie : la cour d'assises, qui a la compétence la plus étendue, pourrait, seule, en connaître.

Sentința corecțională No. 630

Tribunalul,

Având în vedere ordonanța definitivă No. 57 din 1 Iunie a. c., a d-lui jude instructor cab. 2 prin care trimete în judecata tribunalului pe Vasile Răducănescu pentru delictul de șantaj prevăzut și pedepsit de art. 334 al. ultim C. p. combinat cu 40 acelaș cod :

Având în vedere că prevenitul înainte de a se apăra asupra fondului propune declinatoriū de competență, pentru motivul că faptul ce i se impută constituind un delict de presă, numai Curtea cu jurați are competența de a se pronunța iar nu și tribunalul ;

Considerând că după dispozițiunile art. 105 din Constituție în regulă generală delictul de presă ca și cele politice și crimele se judecă de Curtea cu jurați ;

Considerând că în legislațiunea noastră penală nu se determină care anume infracțiuni constituie delicte de presă după cum se face la francezi prin legea din 1881 și unde se dispune în acelaș timp în art. 45 că crimele și delictete ce această lege prevede vor fi deferite Curților cu jurați ;

Considerând însă că se admite în mod constant că delictetele de presă, nu sunt niște infracțiuni deosebite care s'ar distinge de celelalte prin natura lor intrinsecă, ci sunt niște infracțiuni de drept comun, cărora presa le-a servit de instrument ;

Că în această privință nici o distincțiune nu este admisibilă între delictetele de presă cu caracterul politic și cele de caracter privat, căci o asemenea distincțiune se propusea cu ocazia revisurii Constituției de la 1883 și cu drept cuvânt nu a fost admisă de oare-ce ea e foarte greu de stabilit și lăsată la arbitriul puterei executive și chiar a judecătorului, s'ar fi putut întempla ca multe din delictetele de presă să fie caracterisate ca fiind de natură privată și reținute ast-fel în judecata tribunalelor ordinare ;

Considerând că în specie unul din faptele ce se pune în sarcina prevenitului este că densus ar fi publicat în ziarul său «România tânără» mai multe articole defaimoase la adresa reclamantului Ghilis amenințându-l în acelaș timp prin aceleași articole că va continua cu publicarea lor, aceasta în scop de a stoarce sumi de bani de la reclamant, fapt ce ar constitui o tentativă de șantaj pedepsită de lege ;

Considerând că în adevăr în primul număr al acestui jurnal apărut în Aprilie a. c., prevenitul publică un articol intitulat o dramă în 20 acte unde spune că i s'a trimes o scrisoare anonimă prin care i să deștăinuesce o mulțime de fapte imorale săvârșite de un d. Ghilis din localitate și de familia sa, și după ce le resumează ca să se vadă gravitatea lor termină amenințând pe autorul acelei pretinse scrisori ca să vină să o iscălească căci ast-fel nu va publica cele ce i s'au trimes ; că apoi, de la numărul următor sub acelaș titlu prevenitul scrie în câte va numere, coloane întregi ce conține imputațiuni și revelațiuni defaimatoriū la adresa lui Ghilis și a familiei sale, iar în unul din aceste numere acel apărut la 1 Mai sub rubrica «Știri și fapte» densus scrie : cine se interesează de chestia lui Ghilis să se presinte la redacția ziarului pentru a i se da lămurire ; orî susține cu drept cuvânt d-l jude

instructor prin ordonanța sa și Ministerul public astăzi în instanță, că atunci când prevenitul scria o dramă în 20 acte, anunțând pe pretinsul autor al articolului să vină să l semneze și apoi printr'un alt număr chiamă la redacție pe toți cei ce se interesează de afacerea Ghilis, prin toate acestea nu face de cât a amenința într'un mod fin dar incontestabil pe Ghilis în scopul de a-i storcea sumi de bani căci cu toate insistențele ces'au pus, prevenitul nu a putut să arate pretinsa scrisoare anonimă la care făcea aluzii în numărul 1 al jurnalului, de și aceasta era în interesul lui, și a declarat mai întâi că o posedă dar nu vrea să o arate, iar mai apoi că probabil a perdut-o ceia ce dovedește că în realitate nu primise o asemenea scrisoare și nu la adresa pretinsului anonim scria toate acestea, ci la adresa lui Ghilis asupra căruia vroia să exercite, prin cele ce publica o constrângere morală în scopul de a-l forța ca să i dea bani; că drept o dovadă mai mult asupra scopului ce urmărea prevenitul în momentul când scria articolele menționate, acuzarea invoacă depunerea martorului Daniel Zorilă care întâlnind pe prevenit după aparițiunea acelor articole a spus că dacă ar fi în locul lui Ghilis i-ar da câte va sute de lei spre a înceta cu asemenea publicațiunii și prevenitul i-a răspuns că aceasta «asteaptă și el», apoi o vizită ce prevenitul a făcut reclamantului pe care ne găsimdu-l acasă i-a lăsat răspuns să vină la redacție, unde însă acesta venind cu doi martori, Combari și Vlasopol, prevenitul a tăgăduit că l'a chemat densus și în fine depunerea lui Combari care declară că a propus prevenitul să i dea câte va sute de lei din partea lui Ghilis cerându-i o întâlnire în acest scop la cofetăria Bela-Vista unde prevenitul a consimțit să vină dar în urmă nu s'a dus spunându-i că l'asteaptă la redacție;

Considerând că faptul astfel cum se presintă constituie negreșit o tentativă de șantaj în sensul art. 334 al. ult. C. p. săvârșită prin mijlocul preseii, căci prin articolele menționate a cercat cu rea credință și în scop de a realiza un câștig ilicit să exercite o presiune morală asupra reclamantului, amenințându-l în mod indirect, dar destul de vizibil cu publicarea unor revelațiuni și imputațiuni defaimatorii, că martorii arătând numai cele ce s'au petrecut în urma acelor articole când tentativa de șantaj era săvârșită, nu fac de cât să confirme mai mult reaua credință și scopul prevenitul în momentul când le scria și fără de care delict nu poate fi, așa că intervenirea martorilor în cauză prin care nu s'a făcut nici o amenințare nu poate împedica ca în specie să fie vorba de un delict de presă și să facă posibilă susținerea că ar fi un delict de drept comun;

Considerând că din moment ce acest delict ce se impută prevenitul este un delict de presă apoi conform art. 105 din Constituție judecata lui intră în competența juriului;

Considerând că prevenitul i se mai impută că în anii 1898 și 1899 prin amenințări de a publica revelațiuni defaimatorii în contra lui Manea Drucher și A. Creuter a stors de la aceștia sumi de bani, că aceste delictive ne fiind consumate prin mijlocul preseii ele sunt de competența tribunalului;

Considerând însă că este de principiu că atunci când mai multe infracțiuni sunt concentrate într'o singură urmărire, judecata lor revine instanței care are plenitudinea jurisdicțiunii, adică competența cea mai mare cum e în specie Curței cu jurați;

Că în adevăr, tribunalul n'ar putea în asemenea situațiune să judece delictul ce intră în competența sa și să-și decline competența în privința delictului de presă, căci din dispozițiunile art. 40 C. p. comb. cu art. 226, 388 și 402 acelaș Cod și chiar din spiritul legii penale rezultă că diferitele infracțiuni, ce se impută prevenitul trebuie să fie întrunite într'o singură urmărire, pentru că tribunalele care nu pot atunci să pronunțe

de cât o singură pedeapsă, să o poată măsura după întreaga lui purtare; că principiul indivisibilității urmării și ne cumulului pedepselor e în strânsă legătură cu principiul prorogării instanței și aceasta în interesul unei bune administrațiuni a justiției pentru ca pe de o parte prevenitul să nu fie supus la străgăniurile unor urmăriri deosebite și de altă parte pentru ca să nu se sustragă unei instanțe prin desesizarea urmărilor o parte a moralității acestuia;

Că ast-fel fiind, tribunalul urmează a și declina competența de a judeca toate faptele ce se pun în sarcina prevenitului.

Pentru aceste motive, declină competența, etc.

(ss) Buzdugan, E. Bonache.

NOSTIMADE JUDECATOREȘTI

Sub acest titlu vom publica hotărârile judecătorești cari ni se vor părea mai nostime.

Iată primul specimen :

Se cere de un biet proprietar chiria în sumă de 580 lei și resilierea contractului de închiriere. Chiriașul nu se opune și declară chiar că renunță la dreptul de apel. Se investește cartea de judecată (căci e vorba de o judecatorie din Bucuresci) cu formula executorie. Chiriașul vëndându-se executat se resgândește și face contestație cerând anularea titlului executoriu pe motiv că petițiunea introductivă de instanță a fost făcută pe timbru de un leu când trebuia făcută pe timbru de 2 lei, de oare-ce se cerea și resilierea contractului care avea o valoare ce depășa cifra de 1000 lei.

Judecata, admite contestația, anulează titlul executor, anulează și acțiunea, și pe d'asupra mai condamnă pe bietul proprietar la cheltueli de judecată !

Iată acum și considerantele :

Având în vedere că prin acțiune intimatul a acționat în judecată pe contestator pentru plată de chirie în sumă de lei 580, rezilierea contractului a căruia valoare e de lei 1160 și restituirea mai multor obiecte prevăzute în contract, toate aceste sume pe lângă că trec de 1000 lei până la care se putea face acțiunea pe timbru de un leu escede și competența acestei instanțe, căci obiectele în sine formează un capital de 1740 lei;

Considerând că după disp. art. 26 legea timbrului petițiunile de intentarea acțiunii pentru o sumă mai mare de 1000 lei vor fi făcute pe timbrul de un leu iar după disp. art. 50 aceeași lege toate actele de procedură, ce nu vor purta timbrul legal, cerut de lege, se vor declara nule.

Considerând că după disp. art. 735 pr. civ. se vor declara asemenea nule, toate actele ce după lege e pronunțate formal cum e în speță.

Că așa fiind, contestația urmează a fi admisă.

Fără comentarii !! *)

*) Cine vrea să se convingă de adevăr, avem la dispoziție, redacție, cartea de judecată.